

Arrest

nr. 215 972 van 30 januari 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 28 juni 2018 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 6 september 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. EL-KHOURY *loco* advocaat J. HARDY en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen op 7 november 2017 toe op het Belgische grondgebied en dienden op 8 november 2017 asielaanvragen in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen trof op 28 mei 2018 beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekers werden hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormen de bestreden beslissingen, waarvan de motieven luiden als volgt:

Ten aanzien van eerste verzoeker:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te hebben en Armeens orthodox christen te zijn. U woonde uw hele leven in Battawin, Bagdad, samen met uw ouders, broer A.(...) en uw twee zussen J.(...) en Z.(...) (O.V. (...)). Uw broer H.(...) woonde sinds 2012 in Mosul, samen met zijn echtgenote. Midden 2014 trokken uw ouders, broer A.(...) en zus J.(...) naar Mosul om uw broer H.(...) en zijn vrouw bij te staan bij de nakende bevalling. Een week na hun vertrek naar Mosul viel Islamitische Staat (IS) er binnen. Sindsdien verloren jullie alle contact en tot op heden heeft u geen idee wat er met uw familie gebeurd is. U bleef vervolgens met uw zus Z.(...) in de ouderlijke woning te Battawin wonen. In juni, juli en augustus 2017 vonden drie invallen plaats in jullie woning. Een keer waren jullie niet thuis maar vonden jullie de inboedel vernield terug bij jullie terugkeer. De overige keren waren jullie wel thuis, maar sloten jullie zich op in jullie slaapkamer. Bij elke inval werden spullen gesloten en zaken vernield in de woning. U zag uw belagers nooit maar vermoedt dat het om jongeren gaat die hasj roken en dat ze langskwamen om dingen te stelen en ook om jullie te verjagen. Na de derde inval kwamen uw belagers niet meer langs. Daar u en uw zus zich eenzaam voelden zonder jullie familieleden, vreesden voor jullie veiligheid en ook geregeld werden lastiggevallen door burens en jongeren uit de buurt die jullie beledigden omwille van jullie religie en handicap, besloten jullie uiteindelijk Irak te verlaten. Met de hulp van jullie vriend en buurman, A.(...) G.(...), konden jullie visa bekomen om het land legaal te verlaten. Op 27 oktober 2017 verliet u samen met uw zus Z.(...) Irak via de luchthaven van Bagdad. Jullie reisden naar Berlijn waar jullie vervolgens werden opgehaald door uw neef die reeds in België verbleef. Hij bracht jullie eveneens naar België en jullie kwamen hier aan op 7 november 2017. De volgende dag dienden u en uw zus Z.(...) een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u uw originele Iraakse identiteitskaart, uw origineel Iraaks nationaliteitsbewijs alsook een origineel doopattest neer.

Na uw tweede gehoor bezorgde u het CGVS nog een kopie van een reisbeschrijving, uitgegeven door Iraqi Airways, d.d. 25/10/2017.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit persoonlijk contact met u blijkt immers dat u dwerggroei heeft en heel moeilijk te been bent. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u een lokaal voor het persoonlijk onderhoud toegewezen op de gelijkvloerse verdieping van het CGVS zodat u dit voor u makkelijker toegankelijk was. Andere bijzondere procedurele noden konden niet worden vastgesteld en werden door u ook niet aangehaald.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Wat uw verzoek om internationale bescherming betreft, moet worden opgemerkt dat u de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. Om redenen die hieronder duidelijk zullen worden uiteengezet moet immers worden besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in of uw recente herkomst uit Bagdad.

Allereerst moet worden gewezen op de door u neergelegde Iraakse identiteitsdocumenten die allen een afgifte datum in januari 2016 bevatten, i.c. uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs.

Blijkt allereerst dat u zichzelf tegenspreekt wat betreft de plaats waar u uw nieuwe identiteitsstukken ging afhalen. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u dat u uw documenten in Irak ging afhalen in Karrada (zie notities persoonlijk onderhoud – NPO - I p. 8). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaarde u dan weer dat u uw identiteitsdocumenten in Irak bent gaan afhalen in Sadoun (zie NPO II p. 18). Ook uw zus Z.(...) verklaarde de ene keer dat jullie de nieuwe stukken gingen afhalen in Karrada (zie NPO I Z.(...) p. 8) om bij het tweede persoonlijke onderhoud te melden dat jullie de identiteitsdocumenten in Sadoun haalden (zie NPO II Z.(...) p. 18). Wat de reden betreft waarom jullie nieuwe identiteitsstukken gingen aanvragen, spraken u en uw zus elkaar ook tegen. Zo stelde u dat u dit deed omdat dit verplicht was. Alle Irakezen kregen hiertoe de opdracht (zie NPO I p. 8 en NPO II p. 19). Uw zus Z.(...) verklaarde daarentegen aanvankelijk dat ze nieuwe identiteitsstukken ging aanvragen omdat ze haar oude documenten kwijt was (zie NPO I Z.(...) p. 8). Uw zus erop gewezen dat in dat geval op de documenten staat vermeld dat het om duplicaten gaat maar dat dit niet stond aangegeven op haar documenten, betwiste ze dit en stelde dat dit er wel degelijk op stond. Na haar er nogmaals op te hebben gewezen dat haar documenten niet de vermelding "duplicaat" hadden, wijzigde ze plots haar verklaringen en stelde ze dat ze de documenten niet aanvraag ter vervanging van verloren stukken, maar wel omdat jullie de documenten moesten vernieuwen (zie NPO I Z.(...) p. 9). Echter, volgens uw verklaringen was het verplicht om nieuwe documenten aan te vragen omdat er een sticker op moest (zie NPO I p. 8), dit terwijl

uw zus dan weer beweerde dat jullie nieuwe documenten moesten aanvragen omdat jullie oude documenten oude pasfoto's, van toen jullie klein waren, hadden (zie NPO I Z.(...) p. 9). Tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud haalde u dan plots ook aan dat u nieuwe identiteitsstukken moest aanvragen omdat jullie oude pasfoto's nog op de oude documenten stonden (zie NPO II p. 19). Er kan toch verondersteld worden dat jullie éénsluidende verklaringen zouden kunnen afleggen over de reden waarom en de plaats waar jullie de nieuwe identiteitsstukken gingen afhalen, indien het om authentieke stukken gaat en jullie relaas de waarheid bevat.

De identiteitsstukken van uzelf, alsook deze van uw zus Z.(...), werden vervolgens opgestuurd naar de federale politie voor een authenticiteitsonderzoek. Dit onderzoek toonde evenwel aan dat zowel uw documenten als de documenten van uw zus volledige vervalsingen betreffen. U en uw zus geconfronteerd met deze bevindingen, konden jullie dit niet uitklaren (zie NPO II p. 19). Het mag duidelijk zijn dat een overtuigend en tastbaar begin van bewijs aangaande de identiteit van essentieel belang is binnen de asielpcedure. Door het voorleggen van volledig vervalste identiteitsstukken, zoals in casu het geval is, hebben u en uw zus doelbewust getracht de Belgische autoriteiten te misleiden.

Het spreekt voor zich dat bovenstaande vaststellingen de geloofwaardigheid van uw relaas en uw recente herkomst uit Bagdad in ernstige mate ondermijnt. Zeker gezien het feit dat dit de enige identiteitsdocumenten betreffen die jullie voorleggen.

Los van voorgaande zetten ook volgende bevindingen uw beweringen betreffende uw beweerde verblijf tot oktober 2017 in Bagdad op losse schroeven. Zo verklaarde u dat de christenen in Irak, oa. in Bagdad, sinds de val van Saddam - die plaatsvond in 2003 – non-stop vervolgd worden. In het licht hiervan mag het toch ten zeerste verbazen dat u, met uw zus, tot oktober 2017 in Bagdad zou hebben verbleven. U verklaarde dienaangaande dat uw vader het voordien niet zag zitten om te vertrekken (zie NPO I p. 16 en 17). De situatie van de christenen indachtig, is het weinig aannemelijk dat uw vader niet eerder zou gezocht hebben naar een manier om zijn gezin in veiligheid te brengen, temeer daar al jullie overige familieleden eveneens het land verlieten (zie NPO I p. 4). U haalde ook zelf aan dat heel veel christenen, waaronder uw kennissen, sinds de val van het regime Irak verlieten (zie NPO II p. 10). Uw zus stelde hier expliciet dat jullie de laatste van de familie waren die in Irak bleven. Alle overige familieleden waren reeds eerder vertrokken (zie NPO II Z.(...) p. 19).

Rekening houdende met voorgaande is het voorts eens zo opmerkelijk dat u en uw zus na het vertrek van uw ouders nog drie jaar alleen in het ouderlijke huis in Battawin zouden zijn blijven wonen, dit zeker gezien jullie fysieke toestand.

Kan hier bovendien nog worden aan toegevoegd dat uw oom S.(...) B.(...) S.(...) (O.V. 8.426.897) – u verklaarde dat hij een oom langs vaderskant is (zie NPO I p. 7) - tijdens zijn persoonlijke onderhoud op het CGVS verklaarde dat hij, die Irak in april 2017 zou verlaten hebben, de laatste was (van de familie) die Irak verliet (zie NPO S.(...) d.d. 3/8/2017 p. 12, 37). Waarom uw oom zou liegen over de aanwezigheid van u en uw zus in Irak is niet duidelijk, temeer daar dit geen enkel belang voor hem inhoudt. De waarachtigheid van uw beweringen als zouden u en uw zus tot oktober 2017 alleen in Irak zijn achtergebleven, wordt hierdoor bijkomend verder onderuit gehaald.

Kon voorts nog worden vastgesteld dat u en uw zus elkaar ook meermaals tegenspraken aangaande jullie beweerde dagelijkse leven in Bagdad tot oktober 2017. Zo verklaarde u dat jullie tot aan jullie beweerde vertrek uit Bagdad eind oktober 2017 maandelijkse voedselrantsoenen kregen. U beweerde hierbij dat de inhoud van de voedselpakketten die jullie kregen elke keer dezelfde was (zie NPO II p. 15). Uw zus verklaarde dan weer dat jullie slechts om de vier à vijf maanden voedselrantsoenen kregen. Zij stelde hierbij dan weer dat de inhoud van de pakketten verschilde; soms kon je olijfolie krijgen, soms rijst (zie NPO II Z.(...) p. 14). U hiermee geconfronteerd, paste u uw eerdere verklaringen aan en stelde u dat de inhoud van de voedselpakketten wel elke keer verschilde maar u bleef er wel bij dat jullie maandelijks een pakket kregen (zie NPO II p. 15). U gevraagd naar jullie kerkbezoek de laatste jaren van jullie verblijf in Bagdad stelde uw zus dat ze er drie jaar geleden voor het laatst naartoe ging. Ze ging er enkel voor speciale gelegenheden en voor de mis op zondag. U vergezelde haar hierbij maar zelden, zo vervolgde zij (zie NPO II Z.(...) p.7). Zelf stelde u dan weer dat u en uw zus in Irak samen naar de kerk gingen, zo ook nog kort voor jullie vertrek (zie NPO II p. 5). U verklaarde bovendien ook dat u en uw zus jullie laatste kerst in Irak, d.d. 6 januari 2017, samen naar de mis gingen (zie NPO II p. 9), dit terwijl uw zus zelf dan weer uitdrukkelijk ontkende dat jullie ter gelegenheid van jullie laatste kerst in Irak naar de mis gingen (zie NPO II Z.(...) p. 10). Verder verklaarde u dat u na de kerstviering bij u thuis at, samen met uw zus en uw buurman Abu George (zie NPO II p. 9). Uw zus verklaarde dan weer dat jullie kerstmis bij jullie thuis vierden, samen met Abu George en diens vrouw (NPO II Z.(...) p. 10). U geconfronteerd met de verklaringen van uw zus, stelde u plots dat Abu George 's morgens en 's avonds bij jullie thuis kwam eten en 's avonds bracht hij zijn vrouw mee. Aangaande uw zus haar bewering dat jullie de laatste kerst niet naar de mis gingen, stelde u dat uw zus misschien in de war was of het vergeten is (zie NPO II p. 10). Er kan verondersteld worden dat jullie hierover wel degelijk gelijke verklaringen zouden afleggen indien jullie daadwerkelijk op die moment nog samen in Irak verbleven, dit gelet op de angst die, gezien de vervolging

en aanslagen tegen kerken, bij veel christenen leefde om zich buitenshuis naar de kerk begeven. Juist gezien de vele aanslagen tegen kerken, werden sinds de laatste jaren rond verschillende kerken muren gebouwd ter verdediging. Dat u noch uw zus hiervan op de hoogte blijken te zijn (zie NPO II p. 11 en NPO II Z.(...) p. 8), is toch ook zeer opmerkelijk indien jullie daadwerkelijk tot oktober 2017 in Bagdad verbleven. Volgens uw verklaringen ging u in Bagdad tot een jaar voor uw vertrek ongeveer één keer per jaar naar Go Ghodmin – een soort sportclub voor Armeense jongeren. Uw zus zou er nooit naartoe geweest zijn (zie NPO II p. 12 en 13). Uw zus zelf verklaarde dan weer dat ze er wel zelf één of twee keer naartoe ging. Ze stelde dat ook u er ging, maar uw laatste bezoek dateert van 10 jaar geleden, zo beweerde ze (zie NPO II Z.(...) p. 12). Gezien u en u zus, naar jullie beiden beweren, enkel nog elkaar hadden en altijd samen waren voor jullie vertrek, kan toch verondersteld worden dat jullie van elkaar zouden weten waar jullie al dan niet naartoe gingen als jullie zich buitenshuis begaven.

Het geheel van voorgaande bevindingen maakt dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen als zouden u en uw zus tot eind oktober 2017 in Battawin, Bagdad verbleven hebben. Bijgevolg wordt ook de geloofwaardigheid van de problemen die jullie in 2017 voorafgaand aan jullie vertrek zouden hebben gekend volledig onderuit gehaald.

U legt daarenboven geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs neer waaruit blijkt dat jullie wel degelijk tot oktober 2017 in Irak, Bagdad, hebben verbleven.

Uw raadsman voegde na jullie tweede persoonlijke onderhoud, nog twee kopieën toe van een reisbeschrijving en meende hiermee jullie recente herkomst uit Bagdad te kunnen staven. Dient vooreerst te worden opgemerkt dat, gezien het makkelijk te vervalsen karakter van kopieën, aan dergelijke stukken geen bewijswaarde kan worden toegekend. Bovendien toont de beschikbare informatie aan dat in Irak alle stukken makkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden. Het is overigens wel opmerkelijk dat de voorlegde kopiën tot tweemaal toe de naam "P." vermelden in plaats van "B.". Deze bevinding doet toch de nodige vragen rijzen bij de authenticiteit van de voorgelegde reisbeschrijvingen. Dit terzijde, het loutere feit dat u en uw zus documenten voorlegden waaruit blijkt dat op 27 oktober 2017 een reis gepland stond vanuit Bagdad naar Berlijn toont nog geenszins aan dat jullie zich tot die datum in Bagdad bevonden noch dat jullie op 27 oktober 2017 ook effectief in Bagdad op het vliegtuig zijn gestapt.

Dient verder te worden opgemerkt dat de verklaringen die u en uw zus afleggen over de voorgehouden verdwijning van uw ouders, uw broers en uw zus, de eigenlijke reden van uw vlucht (zie NPO I p. 27), evenmin overtuigen en de geloofwaardigheid van uw beweerde recente herkomst uit Bagdad verder ondermijnen. U stelt immers dat uw gezinsleden verdwenen nadat IS Mosul in juni 2014 had ingenomen. Uw oom verklaarde evenwel dat zijn broer S.(...), uw vader, reeds sinds begin 2014 in Turkije verbleef (zie NPO S.(...) d.d. 3/8/2017 p. 11). Bovendien beweert u foutief dat IS eerst Mosul innam alvorens Fallujah te veroveren en zou u na de bevrijding van Mosul geen stappen meer ondernomen hebben om informatie te bekomen over uw familie (zie NPO I p. 21, 24). Iets wat totaal onbegrijpelijk is indien uw familieleden daadwerkelijk verdwenen zouden zijn sinds en als gevolg van de inval van IS.

Er moet dan ook worden geconcludeerd dat u het de Commissaris-generaal tot op heden, door het voorleggen van vervalste identiteitsstukken en het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen, onmogelijk maakt een duidelijk beeld te scheppen van wie uw werkelijk bent, waar en onder welke omstandigheden u voor uw komst naar België heeft verbleven en om welke redenen u daar eventueel bent moeten vertrekken. U maakt het door uw eigen toedoen aldus onmogelijk een reële inschatting te maken van uw eventuele nood aan internationale bescherming.

Gezien het geheel van voorgaande moet worden besloten dat u de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

Ook in hoofde van uw zus, Z.(...) B.(...) Y.(...) (O.V.(...)) werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dat in hoofde van uw oom S.(...) B.(...) S.(...) (O.V.(...)) en zijn echtgenote R.(...) K.(...) S.(...) R.(...) (O.V. (...)) werd beslist hen internationale bescherming toe te kennen, kan geen ander licht werpen op voorgaande temeer daar elke asielaanvraag individueel en op zijn eigen merites dient te worden beoordeeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Ten aanzien van tweede verzoekster:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te hebben en een Armeens orthodoxe christen te zijn. U verklaarde afkomstig te zijn uit Battawin, Bagdad (Centraal-Irak), en woonde er uw hele leven samen met uw ouders, uw broers V.(...) (O.V. (...)), H.(...) en A.(...) en uw zus J.(...). Midden juni 2014 trokken uw ouders, broer

Abraham en zus J.(...) naar Mosul om uw broer H.(...), die ginds woonde, en zijn zwangere echtgenote bij te staan bij de nakende bevalling. U en V.(...) bleven in de ouderlijke woning achter. Een week na hun vertrek naar Mosul viel de stad in handen van Islamitische Staat (IS). Sindsdien hebben jullie niets meer van jullie familieleden vernomen. U en uw broer V.(...) bleven vervolgens tot jullie vertrek, i.c. eind oktober 2017, in jullie huis in Battwin wonen. Jullie buurman, George, hielp jullie met de dagelijkse bezigheden. Sinds juli 2016 begonnen u en uw broer problemen te kennen in de wijk, i.c. jullie werden geregeld uitgescholden en beledigd omwille van jullie uiterlijk en religie, burens kwamen aanbellen en liepen vervolgens weg, ... In 2017 zouden ook meerdere invallen in jullie woning zijn geweest. Hierbij werden telkens spullen vernield en / of gestolen. Toen uw familie ook na de bevrijding van Mosul niet terug naar huis kwam, besloten u en uw broer Irak te verlaten. Jullie waren er immers alleen en voelden zich niet veilig. Via George konden jullie een visum regelen om het land te verlaten. Jullie vertrokken op 27 oktober 2017 en reisden, met jullie eigen paspoorten, naar Berlijn. Jullie verbleven er een aantal dagen bij de zus van George en werden vervolgens door uw neef J.(...), die in België verblijft, opgehaald. Jullie kwamen op 7 november 2017 in België aan en diende op 8 november 2017 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw origineel Iraaks nationaliteitsbewijs, uw originele Iraakse identiteitskaart en een origineel doopattest neer.

Na uw tweede persoonlijk onderhoud bezorgde u het CGVS, via uw advocaat, nog een kopie van een reisbeschrijving, uitgegeven door Iraqi Airways, d.d. 25/10/2017.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit persoonlijk contact met u blijkt immers dat u dwerggroei heeft en heel moeilijk te been bent. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u een lokaal voor het persoonlijk onderhoud toegewezen op de gelijkvloerse verdieping van het CGVS zodat u dit voor u makkelijker toegankelijk was. Andere bijzondere procedurele noden konden niet worden vastgesteld en werden door u ook niet aangehaald.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt vervolgens dat u zich in het kader van uw verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven beroept als deze aangehaald door uw broer B.(...) V.(...) Y.(...) (O.V. 8.539.612) en geen andere, eigen motieven aanhaalt. In zijn hoofde besliste de Commissaris-generaal tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dit gezien geen geloof kon worden gehecht aan zijn (jullie) beweerde verblijf in Bagdad tot oktober 2017. Bijgevolg kan ook in uw hoofde niet worden besloten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming en kan in casu volstaan met een verwijzing naar de motivering weergegeven in de beslissing genomen in hoofde van uw broer.

Deze motivering luidt als volgt :

'(...)

Dat in hoofde van uw oom S.(...) B.(...) S.(...) (O.V.(...)) en zijn echtgenote R.(...) K.(...) S.(...) R.(...) (O.V. (...)) werd beslist hen internationale bescherming toe te kennen, kan geen ander licht werpen op voorgaande temeer daar elke asielaanvraag individueel en op zijn eigen merites dient te worden beoordeeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/3 tot en met artikel 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Tevens voeren verzoekers een beoordelingsfout aan.

Verzoekers overlopen de bepalingen van de vreemdelingenwet en stellen dat zij niet akkoord gaan met de bestreden beslissingen.

Naar aanleiding van de vaststelling dat hun identiteitsstukken vervalst zijn, opperen verzoekers dat zij de originele documenten hebben neergelegd, maar dat het onderzoek van de federale politie werd doorgevoerd op basis van kopieën. Vervolgens stellen verzoekers dat, hoewel hun identiteitskaarten en nationaliteitsbewijzen vervalsingen zouden zijn, de authenticiteit, de betrouwbaarheid en de bewijswaarde van hun doopattesten nooit in vraag werden gesteld. Volgens verzoekers vormen deze doopattesten een voldoende 'begin van bewijs aangaande identiteit'.

In de beslissingen wordt gewezen op een tegenstrijdigheid in de verklaringen van verzoekers betreffende de plaats waar zij hun nieuwe identiteitsdocumenten zijn gaan afhalen aangezien zij aanvankelijk verklaarden dat zij deze documenten in Karrada gingen afhalen, terwijl zij later verklaarden dat zij deze documenten in Sadoun gingen afhalen. Volgens verzoekers is er geen tegenstrijdigheid aangezien 'Karrada' een wijk is in Bagdad, terwijl 'Sadoun' een boulevard is in de wijk 'Karrada'. Volgens verzoekers heeft de commissaris-generaal geen zorgvuldige analyse gemaakt van de verklaringen en werd niet gevraagd om Karrada en Sadoun op de kaart aan te duiden om de verklaringen van verzoekers te beoordelen.

Ingevolge de tegenstrijdige verklaringen over de redenen waarom verzoekers nieuwe identiteitsdocumenten aanvroegen, stellen zij dat hun antwoorden niet onverenigbaar zijn. Het is mogelijk, zo stellen verzoekers, dat de documenten zowel vernieuwd dienden te worden omdat ze te oud waren en omdat er een 'sticker' op moest worden aangebracht.

Met betrekking tot het vertrek van verzoekers uit Irak in oktober 2017 wordt in de beslissingen gewezen op het weinig geloofwaardige karakter van het feit dat zij nog 3 jaar in het ouderlijk huis in Battawin zouden hebben verbleven nadat hun ouders vertrokken waren. De oom van verzoekers verklaarde immers dat hij de laatste was van de familie die Irak had verlaten in april 2017. Verzoekers stellen echter dat er meerdere factoren zijn die uitleggen waarom zij nog een paar jaren in het ouderlijk huis waren gebleven ondanks de moeilijke levensomstandigheden. Zij wijzen er in de eerste plaats op dat zij pas alle leden van hun gezin hadden verloren, de tijd namen om het verlies van hun geliefde te verwerken en ervoor kozen om in het ouderlijke huis te blijven. Vervolgens wijzen zij erop dat zij de hele tijd hoopten dat hun familieleden zouden terugkomen en dat zij leefden dankzij het loon van hun vader en het geld dat werd verdiend door het verhuren van hun wagen. Verzoekers stellen dat hun buurman en vriend A. G. hen hielp met dagelijkse zaken en voor hen zorgde.

Verzoekers vragen zich af waarom de verklaringen van hun oom eerder geloofd worden dan hun eigen verklaringen. Als reden voor de verklaringen van hun oom veronderstellen verzoekers dat hij dit heeft gezegd om te voorkomen dat men hem zou verplichten terug te keren naar Bagdad om bij zijn familie te leven. De motivering van de beslissingen is volgens verzoekers op dit punt ongelukkig.

Betreffende het dagelijkse leven van verzoekers in Irak en hun recente herkomst uit Bagdad wordt in de beslissingen gewezen op een aantal tegenstrijdigheden betreffende de voedselrantsoenen, kerkbezoeken en het feit dat verzoekers niet op de hoogte zijn van het feit dat er rond verschillende kerken muren gebouwd werden. Verzoekers stellen dat de commissaris-generaal de informatie die verzoekers wél konden geven, niet in acht heeft genomen, betreffende hun wijk en de buurt van hun wijk, de naam van de priester van de kerk, over de aanslagen in de kerk en de christenen in Bagdad.

Verzoekers gaan vervolgens in op de vaststelling dat de kopieën van de reisbeschrijving die door verzoekers werden neergelegd gemakkelijk te vervalsen kopieën zouden zijn en de naam van B. verkeerd werd vermeld. Verzoekers stellen dat de overwegingen uit de bestreden beslissingen gestereotypeerd zijn aangezien niet wordt aangetoond dat de kopieën van de reisbeschrijvingen *in casu* vervalst zouden zijn, waarbij zij verwijzen naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) waarin wordt besloten dat automatisch tot valsheid kan worden besloten.

Verzoekers wijzen op de kopieën van de instapkaarten die zij thans als bijlage bij hun verzoekschrift voegen en kondigen aan dat zij de originelen ter zitting zullen neerleggen. Het feit dat de naam van verzoekers anders geschreven is, is volgens verzoekers onvoldoende om tot valsheid te besluiten. Volgens verzoekers gebeurt het vaak dat de namen verkeerd geschreven worden hetgeen blijkt uit de schrijfwijze van de namen van verzoekers' neef en oom.

Naar aanleiding van de verklaringen van verzoekers' oom, dat de vader van verzoekers reeds sinds begin 2014 in Turkije verbleef en de onjuiste verklaringen van verzoeker over de inname door IS van Fallujah en Mosul, verwijzen verzoekers naar hetgeen zij eerder stelden over hun vertrek uit Irak. Verzoekers stellen ook dat geen te hoge verwachtingen mogen gesteld worden, gezien hun handicap waardoor zij geen verdere stappen hebben ondernomen om meer informatie te bekomen over hun familie na de bevrijding van Mosul.

Vervolgens gaan verzoekers in op hun kwetsbare profiel waarmee volgens hen geen rekening werd gehouden. In dit verband verwijzen verzoekers op het gegeven dat zij orthodoxe christenen zijn, dat zij in Bagdad gedoopt werden, dat zij gehandicapt zijn en zeer geïsoleerd leven.

Betreffende de situatie van orthodoxe christenen in Bagdad verwijzen verzoekers naar landeninformatie waaruit blijkt dat zij veel moeilijkheden kennen.

Betreffende de algemene veiligheidssituatie in Bagdad stellen verzoekers op basis van de 'COI Focus' van de verwerende partij dat er ook eind 2017 - begin 2018 nog steeds aanslagen voorkomen.

Verzoekers zijn van oordeel dat zij als vluchtelingen moeten worden erkend omdat zij vrezen mishandeld te worden bij een terugkeer naar hun land van herkomst omdat zij behoren tot een bepaalde sociale groep, met name de gehandicapte personen en de christenen.

In subsidiaire orde stellen verzoekers met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus dat de commissaris-generaal geen analyse maakt van de subsidiaire bescherming omdat het onmogelijk is om een duidelijk beeld te scheppen over de identiteit van verzoekers en de plaats waar zij voor hun komst naar België hebben verbleven. Verzoekers zijn van oordeel dat dit getuigt van een gebrek aan zorgvuldigheid omdat noch de algemene situatie, noch het kwetsbare profiel van verzoekers wordt onderzocht. Volgens verzoekers diende de commissaris-generaal, ondanks het feit dat werd getwijfeld aan de identiteitsdocumenten, toch de algemene veiligheidssituatie in Bagdad te onderzoeken in functie van hun profiel.

2.2. Nieuwe elementen

2.2.1. Aan hun verzoekschrift voegen verzoekers een afdruk toe van een kaart van *google maps*, de kopieën van de instapkaarten, een artikel van '*L'Orient le Jour*' van 13 april 2018 betreffende de situatie van de christenen in Bagdad en een *topical note* van Landinfo van februari 2015 betreffende de veiligheidssituatie in Bagdad van februari 2015 (Verzoekschrift, bijlagen 3-6).

2.2.2. Middels een aanvullende nota van 10 augustus 2018 voegen verzoekers volgende stukken toe: kopieën van de geboorteaktes van verzoekers, een kopie van de rantsoenkaart van de familie en een kopie van de identiteitskaart van de vader van verzoekers (Aanvullende nota, bijlagen 1-4).

2.3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekende partijen daarop.

Op grond van artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers' asielaanvraag hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Wanneer aan de bestreden beslissingen een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, of wanneer er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal op grond van artikel 39/2, §1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet vernietigen.

2.4. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.5. Beoordeling

2.5.1. In de bestreden beslissingen, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt vooraf gewezen op het feit dat in het kader van de procedure rekening werd

gehouden met de bijzondere procedurele noden waarvan verzoekers omwille van hun dwerggroei blijken te geven.

Het kernmotief van de bestreden beslissingen bestaat erin dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers' beweerde verblijf in of hun recente herkomst uit Bagdad. Zo blijken verzoekers elkaar tegen te spreken met betrekking tot de plaats waar hun identiteitsdocumenten in januari 2016 dienden te worden opgehaald en leggen ze uiteenlopende verklaringen af over de reden waarom de identiteitskaarten vernieuwd moesten worden.

Vervolgens wordt in de beslissingen gewezen op het onderzoek van de federale politie waaruit was gebleken dat de neergelegde identiteitsstukken volledige vervalsingen betreffen.

De commissaris-generaal uit voorts een aantal bedenkingen die het beweerde verblijf van verzoekers in Bagdad tot oktober 2017 op losse schroeven zet. Verzoekers verklaarden dat christenen in Irak sedert de val van Saddam in 2003 *non-stop* vervolgd werden, waardoor het verbazing wekt dat verzoekers tot oktober 2017 in Bagdad zouden zijn gebleven. Zij zouden de laatsten van de familie zijn die in Irak waren gebleven, terwijl uit de verklaringen van verzoekers' oom S. B. S. blijkt dat hij eveneens beweerde de laatste te zijn van de familie die Irak verlaten zou hebben.

In de beslissingen wordt ook gewezen op een aantal tegenstrijdige verklaringen over het beweerde dagelijkse leven in Bagdad. Zo verklaarde eerste verzoeker dat er maandelijkse voedselrantsoenen waren waarvan de inhoud elke keer hetzelfde was, terwijl tweede verzoekster stelde dat ze slechts om de vier à vijf maanden voedselrantsoenen kregen en dat de inhoud van de pakketten verschilde. Met betrekking tot het kerkbezoek stelde tweede verzoekster dat zij enkel voor speciale gelegenheden naar de kerk ging en eerste verzoeker haar slechts zelden vergezelde, terwijl eerste verzoeker stelde dat hij samen met zijn zus naar de kerk ging, zelfs nog kort voor hun vertrek, en dat zij samen met kerst waren geweest, terwijl verzoekers zus dit ontkende.

Uit het geheel van de vaststellingen concludeert de commissaris-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen van verzoekers dat zij tot eind oktober 2017 in Battawin, Bagdad, zouden hebben verbleven, waardoor de geloofwaardigheid van de problemen die verzoekers in 2017 in Bagdad zouden hebben gekend, volledig onderuit wordt gehaald.

Betreffende de neergelegde reisbeschrijvingen wordt door de commissaris-generaal vastgesteld op grond van de landeninformatie dat allerhande stukken in Irak makkelijk tegen betaling kunnen worden verkregen en dat de naam P. in plaats van de naam B. wordt vermeld, waardoor aan de authenticiteit kan worden getwijfeld. Bovendien merkt de commissaris-generaal op dat het gegeven dat er op 27 oktober 2017 een reis gepland werd vanuit Bagdad naar Berlijn niet betekent dat verzoekers ook effectief deze reis hebben gemaakt.

Er werd ook opgemerkt dat de verklaringen die verzoekers afleggen over de verdwijning van hun ouders na de inval van IS in Mosul niet overeenstemmen met de verklaring van hun oom dat de ouders van verzoekers reeds sinds begin 2014 in Turkije zouden verblijven.

De commissaris-generaal concludeert dat verzoekers het aldus zelf onmogelijk maken een reële inschatting te maken van hun eventuele nood aan internationale bescherming.

2.5.2. Artikel 48/3, §1, van de vreemdelingenwet bepaalt dat *“(d)e vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967”*. Om als vluchteling te worden erkend, dient de vreemdeling aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging (cf. RvS 9 januari 2007, nr. 166.421).

2.5.3. Ook inzake de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, dient de vreemdeling aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, van de vreemdelingenwet (RvS 3 september 2008, nr. 185.993).

2.5.4. Het “*land van herkomst*” wordt in het kader van een verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 2, n), van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn 2011/95/EU) gedefinieerd als “*het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats*”.

Uit de bepalingen van artikel 4 (4.1 en 4.2) van de richtlijn 2011/95/EU blijkt dan weer dat de bewijslast betreffende “*de identiteit*”, “*de nationaliteit(en)*” en “*de plaats(en) van eerder verblijf*” in beginsel op de asielzoeker rust.

2.5.5. Als bewijs van hun identiteit en nationaliteit legden verzoekers ter gelegenheid van hun asielaanvraag op 8 november 2017 (originele) identiteitskaarten en (originele) nationaliteitsbewijzen voor (AD eerste verzoeker, stuk 21, bijlage 26, 8 november 2017 + stuk 17, Documenten, identiteitskaart en nationaliteitsbewijs; AD tweede verzoekster, stuk 20, bijlage 26, 8 november 2017 + stuk 16, Documenten, identiteitskaart en nationaliteitsbewijs).

Verzoekers kunnen geenszins worden bijgetreden waar zij in hun middel opperen dat de neergelegde doopattesten (AD eerste verzoeker, stuk 17, Documenten, doopattest; AD tweede verzoekster, stuk 16, Documenten, doopattest) een “*begin van bewijs aangaande identiteit*” zouden uitmaken. De doopattesten gaan immers uit van de kerk en niet van de overheid en bevatten geen foto die toelaat de vermeldingen aan de persoon van verzoekers te verbinden.

De kopieën van de geboorteakten van verzoekers, die zij als bijlagen bij hun aanvullende nota voegen (Aanvullende nota verzoekers, bijlagen 1 en 2), vormen evenmin een bewijs van identiteit en bevatten geen informatie over de (actuele) nationaliteit van de geborenen. Ook de rantsoenkaart van de familie van 2014-2015 (Aanvullende nota verzoekers, bijlage 3) laat niet toe om uitspraak te doen over de identiteit of de nationaliteit van verzoekers, net zo min als de kopie van de identiteitskaart van hun vader (Aanvullende nota, bijlage 4).

2.5.6. De *protection officer* maakte de door verzoekers neergelegde identiteitsdocumenten en nationaliteitsbewijzen op 18 januari 2018 over aan de federale politie met het oog op de verificatie ervan.

Uit de analyserapporten van de ‘Centrale Dienst voor de Bestrijding van Valse Documenten’ van 20 maart 2018 blijkt dat de identiteitskaarten van verzoekers totale vervalsingen zijn, met name kleurenkopieën in slechte *offset* waarbij de documentnummer middels inktjet is afgedrukt, wat niet overeenstemt met de officiële documentatie van de federale politie. Daarnaast bleken ook de nationaliteitsbewijzen totale vervalsingen omdat het zwart-wit kopieën zijn die door middel van een inktjet-printer werden afgedrukt (AD eerste verzoeker, stuk 18, Landeninformatie, Rapport Federale Politie, 20 maart 2018; AD tweede verzoekster, stuk 17, Landeninformatie, Rapport Federale Politie, 20 maart 2018).

2.5.7. Verzoekers stellen thans in hun middel dat het onderzoek van de federale politie zou zijn gevoerd op basis van kopieën, hetgeen niet overeenstemt met de informatie waaruit blijkt dat de neergelegde documenten door de politie in beslag werden genomen. Verzoekers hielden, zelfs na confrontatie, steeds vast aan hun standpunt dat het originele Iraakse documenten waren die ze via de officiële instanties bekomen zouden hebben (AD eerste verzoeker, stuk 10, gehoorverslag CGVS, 17 januari 2018, p. 19 + stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, 24 april 2018, p. 19; AD tweede verzoekster, stuk 10, gehoorverslag CGVS, 17 januari 2018, p. 9).

Uit de verklaringen van eerste verzoeker blijkt dat hij zijn identiteitskaart en zijn nationaliteitsbewijs zou hebben afgehaald bij de ‘nufous in Karrada’ in Bagdad (AD eerste verzoeker, stuk 10, gehoorverslag CGVS, 17 januari 2018, p. 8), terwijl hij later stelde dat hij deze bij ‘centrum Sadoun’ ging afhalen (AD eerste verzoeker, stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19). Tweede verzoekster bleek aanvankelijk niet te weten waar zij haar documenten had opgehaald (AD tweede verzoekster, stuk 10, gehoorverslag CGVS, 17 januari 2018, p. 7). Verzoekers trachten in hun middel de uiteenlopende verklaringen aan elkaar te koppelen door te stellen dat Saddoun een boulevard is in de wijk ‘Karrada’. Uit de verklaringen van verzoekers blijkt niet dat zij duidelijke verklaringen hebben afgelegd over de plaats waar zij de documenten gingen afhalen. Daarbij komt dat eerste verzoeker beweerde dat de documenten vervangen moesten worden omdat de pasfoto verouderd was (AD eerste verzoeker, stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19), terwijl tweede verzoekster stelde dat zij haar documenten verloren was

(AD tweede verzoekster, stuk 10, gehoorverslag CGVS, 17 januari 2018, p. 7). Door in hun middel te pogen hun tegenstrijdige verklaringen te verzoenen, slagen zij er niet in de pertinente bevindingen van de federale politie, die aanleiding gaven tot het opmaken van een proces-verbaal wegens valsheid in geschrifte, te weerleggen. De valsheid van de neergelegde bewijsstukken betreffende de identiteit en de nationaliteit, hetgeen cruciale elementen zijn bij de beoordeling van hun verzoek om internationale bescherming, staat vast, waardoor de commissaris-generaal enkel kan terugvallen op de verklaringen van verzoekers om hun identiteit, nationaliteit en eerdere verblijfplaatsen te achterhalen.

2.5.8. Verzoekers verklaarden dat hun ouders verdwenen waren nadat ze gingen helpen bij de bevalling van hun schoondochter in Mosul, toen deze stad door IS werd aangevallen in 2014 (AD eerste verzoeker, stuk 19, Vragenlijst CGVS 1 december 2017, vraag 5), waarna zij alleen zouden hebben gewoond in de ouderlijke woning in Bagdad tot hun beweerde vertrek uit Irak op 27 oktober 2017 (AD eerste verzoeker, stuk 19, Verklaring DVZ, reisroute). De Raad wijst erop dat het aan verzoekers toekomt om bijvoorbeeld op basis van de gegevens uit hun internationaal paspoort aan te tonen dat zij daadwerkelijk slechts op 27 oktober 2017 Bagdad zouden hebben verlaten.

2.5.9. Verzoekers leveren geen enkel begin van bewijs dat zij gedurende de voorbije jaren daadwerkelijk in Bagdad hebben verbleven. Mede gelet op hun fysieke beperkingen is het weinig aannemelijk dat hun ouders het huis aan verzoekers zouden hebben toevertrouwd gedurende hun afwezigheid en hen de opdracht zouden hebben gegeven het huis te bewaken (AD eerste verzoeker, stuk 10, gehoorverslag CGVS, 17 januari 2018, p. 6). Verzoekers laten in hun middel uitschijnen dat zij er vrijwillig voor zouden hebben gekozen om in het ouderlijke huis te blijven, dat zij werden geholpen door A. G. gedurende deze periode en dat zij op die manier 'alleen' konden overleven. Uit de verklaringen van hun oom (broer van vader) blijkt echter dat de vader van verzoekers reeds begin 2014 vanuit Bagdad naar Turkije zou zijn vertrokken (AD eerste verzoeker, stuk 18, Landeninformatie, gehoorverslag CGVS S. S. B. S., 3 augustus 2018, p. 11-12). Deze oom stelde uitdrukkelijk dat hij het laatste familielid was dat uit Irak vertrokken is (*ibid.*). Deze verklaringen van de oom van verzoekers ondergraven de bewering dat hun ouders vermist zouden zijn in Mosul na de aanval van Daesh op Mosul medio 2014. In hun middel vragen verzoekers zich af waarom de verklaringen van deze oom eerder geloofd worden dan hun eigen verklaringen. De algehele geloofwaardigheid van verzoekers kwam echter op de helling te staan doordat zij zich hebben bediend van valse stukken, terwijl zij niet aantonen dat hun oom zich in een identieke situatie bevindt.

2.5.10. Verzoekers stellen dat de christenen in Irak sinds de val van Saddam in 2003 steeds bedreigd werden en dat er "*straks geen sprake meer*" zal zijn van christenen omdat iedereen Irak verlaat (AD eerste verzoeker, stuk 10, gehoorverslag CGVS, 17 januari 2018, p. 16-17). Deze verklaringen van verzoekers stemmen overeen met de landeninformatie waaruit blijkt dat christenen in Bagdad het moeilijk hebben (AD eerste verzoeker, stuk 18, Landeninformatie, www.opendoors.org. "*Christians in Baghdad; A church behind concrete walls and barbed wire*", 19 juli 2017) en met het internetartikel van "*L'Orient Le Jour*" van 13 april 2018 dat verzoekers als bijlage bij hun verzoekschrift voegen (Verzoekschrift, bijlage 5). Verzoekers bleken daarentegen helemaal niet op de hoogte van de concrete veiligheidsmaatregelen die sedert 2010 werden genomen om de christelijke gemeenschap in Bagdad te beschermen (AD eerste verzoeker, stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11), met name door het bouwen van betonnen muren rond de kerken in Bagdad, hetgeen overigens bevestigd wordt in het internetartikel dat verzoekers aanbrengen ("*des églises bunkerisées*"). Bovendien beweerde eerste verzoeker vóór het vertrek van zijn ouders naar Mosul nooit problemen te hebben gehad en een normaal leven te hebben gekend (AD eerste verzoeker, stuk 10, gehoorverslag CGVS, 17 januari 2018, p. 19), hetgeen niet strookt met de eerder geschetste algemene situatie van christenen in Bagdad. Verzoekers slagen er niet in een doorleefd beeld te schetsen van de situatie van de christenen in Bagdad gedurende de voorbije jaren. Het feit dat verzoekers een beperkte encyclopedische kennis hebben over hun wijk, de priester en de kerk en de aanslagen tegen christenen, is niet van aard om hun recente verblijf in Bagdad aannemelijk te achten. Aangezien het niet geloofwaardig is dat verzoekers in Bagdad hebben verbleven sedert de val van Mosul in 2014, kunnen aan de pesterijen en de diefstallen waarvan zij sedertdien in hun ouderlijke woning het slachtoffer zouden zijn geworden (AD eerste verzoeker, stuk 10, gehoorverslag CGVS, 17 januari 2018, p. 19) evenmin enig geloof worden gehecht.

2.5.11. Daargelaten de vraag naar de authenticiteit ervan, kunnen een uitprint van een *e-ticket* van een heen- en terugvlucht van Bagdad naar Berlijn (AD eerste verzoeker, stuk 17, Documenten, reisbeschrijving) en de bijhorende *boarding passes* (Verzoekschrift, bijlage 4) bezwaarlijk als een doorslaggevend bewijs worden beschouwd van het feit dat verzoekers daadwerkelijk pas op 27 oktober 2017 uit Irak zouden zijn vertrokken. De *e-tickets* en *boarding passes* gaan immers niet vergezeld van in- en uitreisstempels die in een internationaal paspoort werden aangebracht.

2.5.12. Indien de ouders van verzoekers werkelijk vermist zouden zijn sedert de inval van IS in Mosul in 2014, kan niet worden ingezien waarom verzoekers in de periode vóór hun beweerde vertrek op 27 oktober 2017, toen Mosul reeds bevrijd was (AD eerste verzoeker, stuk 10, gehoorverslag CGVS 17 januari 2018, p. 24), geen enkele poging meer zouden hebben ondernomen om verder te informeren naar hun familieleden in Mosul (*Ibid.*). Aangezien verzoekers zelf verklaarden dat zij voorheen, tijdens de belegering van Mosul, honderden, of zelfs duizenden, keren geprobeerd hebben om de familie te contacteren (*Ibid.*, p. 23), kunnen verzoekers niet worden bijgetreden waar zij opperen dat de commissaris-generaal te hoge verwachtingen stelt door van verzoekers te verlangen dat zij pogingen zouden ondernemen om hun ouders op te sporen. Meer in het algemeen bleken verzoekers weinig precieze informatie te kunnen verschaffen over de inval van IS in Mosul. Eerste verzoeker beweerde nochtans het nieuws over het oprukken van IS op de voet te volgen (*Ibid.*, p. 22) maar legde onjuiste verklaringen af over de val van Fallujah, die hij ten onrechte na de val van Mosul situeerde (*Ibid.*, p. 21; AD eerste verzoeker, stuk 18, Landeninformatie, “*Al Jazeera: Iraq government loses control of Fallujah*”, 4 januari 2014). De verklaringen van eerste verzoeker doen verdere twijfels rijzen over het verblijf van verzoekers in Irak in 2014.

2.5.13. Aangezien verzoekers geen deugdelijk bewijs van hun identiteit en hun nationaliteit hebben neergelegd en uit hun verklaringen niet kan worden opgemaakt dat zij de voorbije jaren daadwerkelijk in Bagdad hebben verbleven, dient hun verzoek om internationale bescherming te worden afgewezen.

Verzoekers situeren de vervolgingsfeiten, met name pesterijen, invallen in hun woning en diefstallen in de periode juli 2016 tot oktober 2017. Aangezien verzoekers geenszins aannemelijk maken dat zij gedurende de laatste jaren in Bagdad hebben verbleven, kunnen de geschetste vervolgingsfeiten onmogelijk aannemelijk worden geacht en komen zij niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus.

Om dezelfde reden kunnen verzoekers zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van hun relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar hun beweerde land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b), van de vreemdelingenwet.

Vermits niet aannemelijk werd geacht dat verzoekers gedurende de voorbije jaren in Bagdad in Irak hebben verbleven, maken zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet dient te gebeuren in functie van de actuele veiligheidssituatie in Bagdad. Met betrekking tot de vraag of verzoekers bij terugkeer een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar de Iraakse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoekers om tijdens de procedure hun ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekers hierin manifest falen. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekers voor de komst naar België, te meer daar verzoekers op dit punt uitdrukkelijk werden aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus de kans hebben gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen.

Een verwijzing naar hun profiel als orthodoxe christenen uit Bagdad en de verwijzing naar hun kwetsbaarheid omwille van hun handicap, kan enkel aanleiding geven tot het verlenen van internationale bescherming indien met voldoende zekerheid kan worden vastgesteld in functie van welke context deze elementen dienen te worden beoordeeld.

2.5.14. Er werd geen schending aangetoond van de artikelen 48/3 tot en met 48/7 van de vreemdelingenwet. Er werd evenmin een beoordelingsfout aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend negentien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN